

бѣрахъ. Религіята направена по общественна отъ свободата и свободата вкарана въ правия пѣтъ отъ чувствата на длѣжността и отъ уваженіето на правото — станахъ крѣпки основи, на които са опрѣхъ колоніитѣ на Нова Англія и са разви великий народъ на Съединенитѣ Щати.

Бащата на Венеамина Франклина, сърдеченъ пресвитерианецъ, отиде въ Англія къмъ края на царуванъето на Карла II-го. Въ него време законитѣ запрещавахъ строго сборовѣ на расколниците. Бащата Франклиновъ са зовеше Иосифъ и имаше трима братѣя. Най-старийтъ Тома бѣше ковачъ, вторийтъ Джонъ бояджия на вѣлняни материи, третийтъ Вениаминъ, както и Иосифъ, който бѣше и най-младъ, бѣхъ бояджии на коприняни платове.

Иосифъ побѣгнъ изъ Англія съ жена си и съ тритѣ си дѣца. То бѣ на 1682 год. когато знаменитийтъ квакеръ Вилхелмъ Пеннъ основа на брѣговетѣ на Делаваръ колонія на Пенсилванія. Тукъ въ туй мѣсто подиръ три четвърти отъ едно столѣтие на Иосифова синъ, Франклину паднъ са на дѣлъ да играе много голѣмата роль, за която има да говоримъ понататѣкъ. Иосифъ Франклинъ са настани въ Бостонъ, въ колоніята Массачусетъ, която съществувъ до 1628 година. Неговото старо занятие, — боядисване на коприняни платове — не му даваше толкозъ средства колкото бѣхъ потребни за поминѣка на челядъта му; той отвори свѣщарница, фабрика за лосени свѣщи.

Бѣхъ са изминжли 24 години отъ какъ бѣ дошѣлъ въ Бостонъ когато втората му жена